

867.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 2 grudnia 1925 r.

o wprowadzeniu niektórych zmian do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1925 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. № 57, poz. 408).

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154) w brzmieniu, nadanem jej ustawą z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 225), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1925 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. № 57, poz. 408) ulega następującym zmianom:

1. W § 1 w wierszu drugim ustępu 1 skreśla się słowa: „i dewiz”.

2. W § 2 w końcu ustępu 4 dodaje się zdanie: „Narówni z przekazywaniem walut zagranicznych zagranicę traktuje się pozbywanie dewiz (czeków, przekazów i akredytów na zagranicę, weksli zagranicznych i wszelkiego rodzaju roszczeń o wypłaty zagranicę w walucie zagranicznej)”. W tymże para-

grafie dodaje się nowy ustęp 5 o następującym brzmieniu: „Osoby fizyczne i prawne, nie posiadające praw banku dewizowego, mogą pozbywać posiadane dewizy tylko na rzecz banków dewizowych. Banki dewizowe nie mogą pozbytych przez siebie dewiz wydawać do rąk nabywców nie posiadających uprawnień banku dewizowego”.

3. W § 5 dodaje się nowy ustęp 4 o następującym brzmieniu: „W razie przedstawienia przez zleceniodawcę kwitu celnego, lub wtórnika listu przewozowego z datą wystawienia wcześniejszą, niż 1 listopada 1925 r. bank dewizowy tylko wówczas może uznać taki kwit celny lub taki wtórnik listu przewozowego za jedną z podstaw do wykonania zlecenia jeśli zleceniodawca dodatkowo w sposób dostatecznie wiarygodny wykaże (przedłożeniem korespondencji, wyciągów z kont zaświadczonych przez właściwą firmę), że należność nie została już uiszczona”.

4. § 9 uchyla się.

5. § 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 12. Wysyłanie waluty zagranicznej lub waluty polskiej zagranicę dozwolone jest tylko za zezwoleniem władzy skarbowej wskazanej w § 43 i pocztą w listach lub paczkach wartościowych”.

6. § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. Przekazywanie zagranicę waluty polskiej lub zagranicznej za pośrednictwem poczty dozwolone jest tylko za zezwoleniem władzy skarbowej, wskazanej w § 43”.

7. § 18 otrzymuje brzmienie:

„§ 18. Wywóz zagranicę papierów procentowych i dywidendowych, kuponów od tychże papierów, jako też waluty zagranicznej lub polskiej, przywiezionych do kraju — dozwolony jest na podstawie zaświadczenia imiennego właściwego kulejowego urzędu celnego lub placówki granicznej kontroli skarbowej, stwierdzającego wwóz tych wartości do kraju. Zaświadczenie takie uprawnia do wywozu tych samych wartości w terminie dwumiesięcznym od daty ich przywiezienia przez granicę, w miejscach w których istnieją urzędy celne, a na granicy polsko-gdańskiej w miejscach w których istnieją placówki granicznej kontroli skarbowej.

Zaświadczenie wymienione w ustępie poprzednim nie uprawnia do wpłacenia lub złożenia owych wartości lub ich równowartości na rachunek zagraniczny.”

8. W § 27 w wierszach 1 i 2 ustępu 1-go skreśla się zdanie:

„podpadających pod przepis § 9 niniejszego rozporządzenia.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*